

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

B lyegtelen levelet nem fogadunk el. Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35., illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt **R Vozáry Gyula** tanárnál. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetés, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petisors térfogata 6 kr.
Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Jánosi-utca Czékora-féle házban, nem különben minden hazai pósthivatal. Az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Iskolás gyermekek betegségét igazoló orvosi bizonyítványok.

Megyénk közíg. bizottsága hűségesen gondoskodott, hogy a tankötelezettségnek megfelelt minden 6—15 éves iskolaképes gyermek eleget tegyen, pontosan iskolába járjon. — Szabályozta az ennek végrehajtása körül követendő eljárást, megállapította a mulasztási pénzbírságot, kivévén azon eseteket, melyeknek beálltával a mulasztás igazoltnak, tehát büntetés alá nem esőnek tekintendő, mely esetek közé tartoznak a családi ünnepélyek, kiváltképen a betegségek.

Ez utóbbiakra nézve azonban a közíg. bizottság akként intézkedett, hogy a betegség általi mulasztás orvosi bizonyítvánnyal igazolandó, ellenben a szülő büntetendő.

Ez intézkedés helyes és szükséges volna, de határozatlan, a melyre nézve sokan uncesenek tisztában; nem ad kellő biztosítékot arra, hogy a betegség minden esetben könnyen és fennakadás nélkül igazoltassék. — Nincs kimondva ugyanis: tartozik-e a bizonyítványt az illető orvos vagy körorvos ingyen és bélyegmentesen kiállítani vagy sem?

Szerintem az ilyen bizonyítványok iskolai, inkább hivatalos mint magán jellegűek lévén, azok díj és bélyegmentesen volnának kiállítandók, mert különben nincs praktikus értelme a közíg. bizottság határozatának. — Nincs azért, mert ha annak a szülőnek, a melyik gyermeke betegségét szabályszerűen igazolni kívánja, hogy meg ne büntessék, az orvosnak 50 krt, bélyegre 50 krt. kell fizetnie, vajjon, ha van, nem inkább fizeti-e meg az 1 frt pénzbírságot, sem mint az 50—50 kr, mert ez esetben, falu helyen, nem kell orvoshoz menni vagy orvost hozni, hogy a gyermeket megvizsgálja s betegségéről meggyőződjék. Azt pedig egy orvostól sem lehet feltételezni, hogy e nélkül adjon bizonyítványt s viszont — egytől sem lehet követelni, hogy min-

den esetben maga keresse fel, gyalog vagy kocsin a beteg gyermeket. — Hát még ha annak a szülőnek egy sóra való garasa sincs? mert hát bizony igen sok ilyen szegény szülő van. Vajjon ez esetben, mivel fogná igazolni a mulasztást? Ezt a dolgot azért hoztam most elő, mert tényleg előfordultak esetek, a mikor egy bizonyos szülő, gyermeke betegségét szabálykivánta orvosi bizonyítvánnyal akarván igazolni, hogy meg ne büntessék, elment az illető orvoshoz, a ki díj fejében 50 kr. és egy 50 kros bélyeget követelt a bizonyítványra, tehát a bizonyítási költség többé került volna, mint maga a pénzbírság, a melyet különben is oda haza, a bírónál fizethetett volna le.

Az ilyen követeléseknek az után az a következményök, hogy más szülők is hallván azokról, félnek menni orvosi bizonyítványért s a betegséget ki tudja hányszor és meddig igazolatlan marad; a tanító azután hiába írja a mulasztásokat és rontja a papirost,

Kívánatos volna az, hogy a közíg. bizottság határozatilag mondja ki: betegségek esetében köteles-e az illető orvos a kért bizonylatot díj- és bélyegmentesen kiállítani vagy sem? Ha igen, mi joggal követeltetik díj és bélyeg? Ha nem, akkor ne követeltessék minden esetben orvosi bizonyítvány, legfeljebb azon esetekben, mikor a betegséget sem a tanító, sem az iskolászék meg nem állapíthatja, hanem csak az orvos, vagy pedig, ha, mert ilyen esetek is előfordulhatnak, valamelyik szülő félreakarná vezetni a tanítót. Különbö alig lesz ember, a ki ilyen körülmények közt és ilyen szegény világban mindenben pontosan eleget tenne a közíg. bizottság, különben jó irányu és hasznos intézkedéseinek és meghagyásának. — Ohajtanám egyébiránt, ha e tekintetben mások is nyilatkoznának, mások is közölnék nézeteiket: hivatalos jellegűek, díj- és bélyegmentesek, vagy pedig magánjellegűek-e s díj és bélyeg alá esnek-e az ilyen orvosi bizo-

nyítványok, hogy ez által is közelebb jussunk a dolog tisztázásához. Ego.

A gazda-közönséghez.

Az 1888-iki VII. t. cz. a marhák száj- és köröm-betegsége tárgyában tesz intézkedéseket.

Ezen fentirt betegségek világkezdetétől léteztek és létezni fognak, valahányszor oly száraz esztendő lesz, mint az ideí: a nagy szárazság ezen marhabetegségek szülőanyja. Polgári kötelességem lesz a magyérdemű közönségnek kimutatni, miből keletkeznek ezen betegségek s miképen orvosolhatnak tapasztalt gazdák által. Hogy ezen marhabetegségek nem ragályosak, hanem járványosak és végre hogy a fentirt törvény intézkedései által a honpolgároknak sok százezerre menő kár okozatik!

A szarvasmarha, ha a kopár száraz legelőre kihajtatik, először megkeresi nyelvvel azt a füvet, melyet elharapni szándékozik, s ekkor a nyelve és szája a földet éri, és mivel éhes, gyakran gyökerestül harapja ki a füvet, miért elkerülhetetlen, hogy szájfájása ne támadjon; még jobban fogunk magunknak meggyőződést szerezni, ha keztyűtlen kézzel megtapogatván a legelő talaját s kezünket végig huzzuk rajta. De nem csak a legelőn kapja a szájfájást a szarvasmarha, hanem az istállóban is; mert száraz években a réteken nagyobb mennyiségbe kóros és keményebb természetű füvek teremnek, s az ezekből készült széna is keményebb és ettől is megfájul a szája; ha a gazda kezével meg nem tapogatta a széna keménységét és locsolással vagy füllesztéssel meg nem puhította a szénáját. — Ezen szájfájási betegség az állatnak olyan mint az embernek a fogfájása, ez sem ehetik ha a foga fáj és annak is fut a nyála — és még sem ragályos! — Ezen szájfájási betegséget minden tapasztalt gazda tudja orvosolni, mert ez apáról fiura marad örökségül.

A szarvasmarhának szájfájása ekképen orvosolatik: „Mindennap etetés előtt egy jó órával timós boreczettel mosatik a marha szájának belső része és utánna rozsliszttel jól behintetik.“ Ezen orvoslással egy hétnél lefelé alatt kigyógyul a beteg szarvasmarha.

Hogy ezen fentirt szájfájási betegség nem ragályos érintkezés által, hanem csak járványos, saját tapasztalásom után bizonyosan és alaposan mondhatom, mert e sorok írója 40 évig Tornamegyebeli Komjátiban gazdálkodván, 50—60 darab szarvasmarhát tartott; ezen marhákat egy pásztor őrzötte és gondozta: — igen természetes dolog az, hogy oly száraz években mint az ideí, e

T Á R C Z A.

Halottak éjszakáján.

— Rajz. —

A naptárban, november hóban, két nevezetes nap áll egymás mellett: mindenszentek és halottak napja: a kettő közötti éj, halottak éjszakája.

Igen sok vidéken általános szokás, e két napon ünnepet ülni, a halottak emlékére megkoszoruzni, szalagokkal, virágokkal feldiszníteni a sírokat, mindenestre legszebb és lélekemelőbb az ünnepélynek éjjeli része, mikor szinte fényárban uszik a temető, ezer és ezer láng gyuladva ki a legkülönbözőbb alakban, emitt apró, alig pislogó mécsék, amott hatalmas, a szellő által még jobban élesztett fáklýaláng, majd homályos üveg gölyő által mérsékelt fény világítja be a virágos hantokat, a halottak néma bírodalmát. — Egy szóval ez éjszakán, mondhatni egy tündéri szép szemfedő borul kedves halottaink hideg porai fölé; sötét, bus alakok térdelnek ott a sírhantok mellett, fejük lehajtva, vajjon sírnak-e vagy imádkoznak? talán mindkettő. — Oh boldogok a halottak, édes lehet nekik az a síri álom, édes a hant alatt, melyre meleg, forró köny hull. — Mégis, mégis Vannak sötét elhagyott, talán rég is elfeledt sírok, miket talán senki sem koszoruz meg, nem keres fel senki, hogy egy szerény mécesel áldozzon az alatt fekvő emlékének. — Oh olyan szomoró látványt nyujtanak e hantok, ugy elszorul a szív, oly fájó köny lopózik látásukra a szembe, mint elhagyatott árvák, kiknek a karácsonfa semmit sem hozott. — Ah! e sírok halottait, senkisé szereti többé az élők közül. — Ok azonban nem érzik elhagyatottságukat; vajjon ki is kereshetné fel őket, hiszen oly sok éve pihennek már e mohos hantok alatt; azok közül, kik ma felettük el haladnak, senki sem ismeri őket, sírjaik arról ismerhetők fel, hogy nagyobb csoportokban vannak együtt, sötét foltokat képezve, de vannak egyes sötét elfeledett sírok, körülvéve koszoruzott és fényvel elárasztottaktól, söt vannak egészen friss hantok, akik alattuk nyugosznak, örülni tudtak fénynek, virágnak, sírjuk még is koszorutlan, sötét maradt.

Látok egy ilyen sirt. — Gyermekek nyugszik benne, mert a domb kiesiny és nem rég teheték le, a hant még egészen friss, az első koszoruk fonnyadtan hevernek rajta.

A szomszéd sírok lámpáskái, már csak homályosan égnek, hiszen késő éj van, végre is egy szédroham teljesen kioltja őket. — Maga a temető, szinte egészen néptelen lesz, itt ott időz még csak egy-egy sötét alak. — Pedig mily embertömeg tolongott meg imént ez utakon.

Egyszerre mozdul valami a gyermek sírhantján; maga a halott gyermek az, ő jött fel sírjából. — Fehér ruháskája meg-meg lebben rajta az őszi sötét éjben.

— Csak vártam, vártam — szól halkán a gyermek. — de az én anyám mégsem jött el; mellettem mindenki kapott gyertyát és virágot, csak én nem.

Ezt mondva, körültagogatta kis kezeivel a sirt, megzörgetve a száraz koszorukat, — aztán egy ideig sohajtván, megállott.

— Így magamnak kell hát hoznom mindent — folytatá — anyám szegény talán beteg, hogy megsem emlékezhetett rólam, vagy haragszik rám? pedig én ugy szeretnék virágokat, gyertyákat . . .

Es ime az elfeledett gyermek, atlasz cipős apró lábával, végig tipeg a temető utain, tovább és tovább; szeméi bár zárva, de azért mindent lát; látja a temető rácskapuját, az utczát, a házakat, köztük azt a legszebbet, bejárta fölött oszlopokon nyugvó tetőzetével. — E nagy háznak mily sok ablaka van, ám kettő kivételével mily sötét valamennyi, e kettőnek belső táblái nincsenek egészen bezárva, a nyíláson át fény sugar hatol ki a sötét éjszakába.

A gyermek halad előre, a nagy kapu nesztelen nyílik fel előtte, a mint a küszöbre lép.

Bent a szobában vörös bársony kereveten egy szép asszony ül, fénylő színekkel, míg szobaleánya félre vonva az ágy függőnyeit, dagadó hófehér párnákat rak egymásra.

Mily elragadó egy teremtes e nő; rátekinve vajjon ki mondaná, hogy férje s gyermekétől fosztá meg a halál; karesu alakját igézőn fonja körül a pókhálószerű szövet, mely alul nehéz halvány zöld selyem látszik. — A habszerű könnyű ruha fodrai között, mindenütt rózsabimbók, esokor a mellén, koszoru a magasra feltűzött dus fekete hajnál, oly üde, oly rózsás maga is e rózsabimbók viselője. — Mily harmat tiszta fényvel csillognak a drága kövek, a miket visel.

De nem egy mesebeli tündér-e ez, hogy így fel van ékesítve? Nem, csupán bálban volt ez éjjel. — Fá-

radt és álmodozó, fénylő csillárok, — bálizeneről álmodozik most is, oly édes ez álom s arról a büszke, daliás ifjú nemesről, kivel annyit táncolt, aki epedve suttagó fülébe, hogy ő a bál királynője.

Bál és táncz, igen; vannak emberek, kik vigadnak, mulatnak, tánczolnak, míg kint a halottak bírodalma fényre gyulva, a sírokon gyertyák égnek; igen, vannak, kik azt gondolják magukba, ám nyugodjanak a halottak esendesen, mi szükség volna törődni velők. Így gondolkozott, ezek közé tartozott a rózsabimbókkal elárasztott tündérszép nő is; vagy ugyan mihaszna lenne, ha fekete gyászruhába burkolva kint bolyongott volna ő is a temetőn fázva, dideregve a hűs őszi éjszakában, a míg így egy fényes bál, hódító királynője volt, ah! mily egészen más, mennyivel jobb ez. Majd felkel helyéről s kis kezébe véve káros gyertyatartót, a nagy fali tükör elé áll, nem győző a betelni saját alakja szemlélésével, mily szép is az a tükörből reá tekintő kép? egyetlen gondolata sem emlékezteti halot gyermekére. — — — Végre kivessi hajából a kis koszorut, leveszi kebléről azt a bálizsokrot, s leveti a virágokkal hintett habkönyvű öltönyt, ágyába lép, mit szobaleánya ezalatt már elkészített Nagyön fardt bár, de még el nem alszik, olyan jól esik, ugy óhajt még egy ideig ébren álmodozni és a szobaleány egy káros gyertyatartót égve oda helyez az ágy melletti márvány asztalkára, s magára hagyja urnőjét. És a szép asszony tovább álmodozik a bálról, zenéről, míg szeméi előtt lassan homályosodni kezd.

Egyszerre, mi volt az? a szép asszony összeborzad, ugy tetszik, mintha az ajtó megnyílta s belépne rajta eltemetett gyermeke, az ő bájos leánykája, kire oly büszke volt, mert mindenki bántulta szépségét. A szép asszony nem képes mozdulni, nem, csak szempilláit felemelni is, csak szempillái közül látja, mint áll ott féltékeny s keresi őt esukott szemével; végre egészen ágyához lép. — Mama! — szólal meg esendesen, haragszol rám a miért meghaltam?

Oh mily édesen, mégis fájdalmasan jönnek a hangok, a gyöngéd, sápadt kis ajkáról.

— Hiszen én nem vagyok oka anyáskám, olyan sötét volt az én sírom. — Azért gondoltam, hogy haragszol rám, vagy talán beteg vagy; semmi sincs rajta csak a régi koszoruk és azok már egészen szárazak.

A szép asszony mozdulatlan fekszik tovább, a párnába temetkezve mit sem szól, csak nehéz lélekzése hal-

sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi aug. hó 24. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Hánrich, kir. tszéki bíró.

Községeknek külön árak!!

Szaj- és körömfájás

ellen

leg hathatóbb szer

a

CREOLIN

melyet **szavatolt kitünő minőségben**, kicsiben is jutányosan ajánl:

SZÁVOSZT ALPHONS

az országos magyar gazdasági-egyesület pártfogása alatt álló magkereskedés és gazdasági cikkek üzlete **Budapest, Arany János-utca II. szám.** 3-5

Hirdetmény.

17410. sz. — A rimaszombati posta és távirda-hivatalnak 1891. évi január hó 1-étől leendő elhelyezésére alulírott igazgatóság egy alkalmas iroda- és lakhelyiséget 5—10 évre bérbe venni óhajtván, fölhívtnak mindazok, kik Rimaszombat városában — lehetőleg annak központjában — e czétra alkalmas házzal bírnak, hogy ajánlataikat folyó évi november hó végéig akár az ottani polgármesteri hivatal útján, akár pedig közvetlenül az alulírott igazgatósághoz nyújtsák be.

A szükséges helyiségek nagysága illetve úrméretére nézve megkivátnatik, hogy az:

I. a hivatali helyiségre nézve:

A jelenlegi hivatali helyiségeknél valamivel nagyobb földszintes és száraz legyen s mintegy 500—550 köbméternyi űrtartalommal bírjon:

II. a főnöki lakásra nézve:

a) 2, esetleg három két ablakos, közegészségi szempontokból kifogástalan lakszobából, b) és az ahhoz szükséges konyha, — élőkamara, pincze, fakamra, — pad- és a szükséges más egyéb helyiségek, illetve tartozékokból álljon

M. kir. posta és távirdaigazgatóság.

Kassán, 1889. október hó 13-án.

2—3

Fülöp,

m. kir. posta és távirda tanácsos.

Pénzt

8—10

számszjegyekre, értékpapírokra, bankzálogjegyekre, vidéki takarékpénztári részvényekre, részletvekre, arany- és ezüst pénzneműekre bármily összegig olcsón ad

LÖRY J.

banküzlete

Budapest, IV., hatvani-utca 17.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Uhrin János** végrehajtást szenvedő elleni 35 frt 35 kr. tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék a nagyrocezi kir. járásbírósg területén lévő Vizesrét község határában fekvő Uhrin János tulajdonát képező vizesréti 8. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra az árverést 399 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1889. évi december hó 23-ik napján** d. e. 9 órakor Vizesrétben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen, 1889. évi aug. hó 22-ik napján. A nagyrocezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

A rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvény-társaság klenőzi erdőgondnokságának „Szmeccnik“ (27. as kath. hold) és „Javorová“ (17. as kath. hold) nevű erdőrészeiben összesen 6258 köbméterre felbecsült, körülbelül 8665 darab törzset tevő — lúcz- és jegenyefenyő haszonfa — tövön — ezennel eladóvá tétetvén: felhívtnak a venni szándékozók, hogy e részben zárt ajánlataikat **folyó 1889-ik év november hó végeig** alulírott műszaki vezérigazgatósághoz — **Salgó-Tarjánba** — betérjesszék.

Fent megnevezett erdőrészek természetben lévén körülhatárolva, a feltüntetett fatömeg, — darab, szám- és a faminősége iránt szavatosság nem vállaltatik, s az összes fatömegre nézve pausehalis (összvetel-ár) ajánlat teendő.

A haszonfának meg nem felelő fatömeg — tömören rakásolva, 309 cm. magasság felülméréssel és vágásbér megtérítése nélkül — köbméterenkint 40 krnyi egység-ár mellett a társulat által visszafog vétetni.

Helyszíni szemlék megejtése iránt és az eladás feltételeire nézve — érdekeltek a társulat erdőhivatalánál Rima-Brézón nyerhetnek tájékozást.

Alulírott műszaki vezérigazgatóság fentartja magának a jogot, hogy elfogadható ajánlat be nem érkezése esetében az eladóvá tett erdőrészek fatömegének értékesítése iránt tetszés szerint határozhasson.

Salgó-Tarján, 1889. október hó 25-én.

1—2

A rimamurány-salgótarjáni vasmű-részvény-társaság műszaki vezérigazgatósága.

Hirdetmény.

5027. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közli, hogy **Gyurko András** felperes végrehajtatónak **Halász Gyula** alperes liezei lakos végrehajtást szenvedő elleni 1700 frt tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén lévő Lieze községben fekvő a liezei 69. sztk. A. 1—14. sorszám alatt foglalt Halász Gyula nevén álló $\frac{2}{8}$ urb. telekre 64. sz. házra urb. erdő s legelő illetményre az árverést 949 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1889. évi december hó 19-ik napján** d. e. 10 órakor Lieze községbe a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át vagyis 94 forint 90 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi aug. hó 24. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.
Hánrich, kir. tszéki bíró.

Hirdetmény.

A nagyrocezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a **m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Böldis János** végrehajtást szenvedő elleni 19 frt 93 kr. tökékövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék, a nagyrocezi kir. járásbírósg területén lévő Vizesrét község határában fekvő a Böldis János tulajdonát képező vizesréti 27. sztkönyvben foglalt ingatlanok egy harmad részére az árverés 374 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1889. évi december hó 17-ik napján** d. e. 10 órakor Vizesrétben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrocezen, 1889. évi aug. hó 27-ik napján. A nagyrocezi kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.
Molitorisz, kir. járásbíró.

Hirdetmény.

Ratkó város területén létező három malom, még pedig a város tulajdonát képező prózsai malom a hozzá tartozó réttel, továbbá a város és közbirtokosság tulajdonát képező ugynevezett városban lévő és alsó-malmok a hozzájuk tartozó belsőséggel, **1890. évi január hó 1-ső napjától** számítandó három egymásután következő évekre folyó évi november hó 25-én délelőtti 10 órakor Ratkón a városháza tanácstermében tartandó nyilvános árverésen együttesen vagy egyenként, esetleg zárt ajánlatok útján is, a legtöbbet ígérőnek bérbe fognak adni, mely alkalommal a városi vágóhid és legeltetési-jog is három évre bérbe adatik.

Arverelni kívánók a kikiáltási áraknak, melyek: a prózsai malomra 250 forint, a városi malomra 250 frt, az alsó-malomra 150 frt, s a vágóhidra 110 frtban állapították meg, — 10 %-át az árverés megkezdésénél készpénzben letenni, a zárt ajánlattevők pedig ajánlataikhoz mellékelni tartoznak.

Részletes árverési feltételek a városház tanácstermében a szokott hivatalos órákban bármely napon megtekinthetők.

Kelt Ratkón, 1889. okt. hó 23-án.

1—2

Gallo János, városi főbíró.

Védjük meg lovainkat a nedvességtől és hidegtől.

Az első és legnagyobb **lótakarógyár főtárháza** szállít a **legsolidabban és legtartósabban elkészített, nehéz, tömör takarót** a következő bámulatos olcsó áron: **Elsőrendű lótarakót**, a mely mintegy 190 cm. hosszú, 130 cm. széles, szürke alapszínben élénk csíkokkal, vastag és meleg, darabonként csak 1 frt 80 krért. Ugyanolyan két méter hosszút, $1\frac{1}{2}$ méter széleset, darabonként csak 2 frt 30 krért.

Ékes, kénsárga vagy szürke **kocsitakarót** négyszeres, fekete-vörös vagy kék-vörös csíkokkal, mintegy 2 méter hosszút, $1\frac{1}{2}$ méter széleset, darab számra csupán 2 frt 80 krért.

Pompás sárga, urasági Double-takarót, ugyszintén pompás szőnyeget darab számra csak 3 frt 80 krért. Az elismerő iratok közül a századik így szól: „Sziveskedjék Ön a lovasszájad részére a leggyorsabban még küldeni 10 drb, 2 frt 80 kros kénsárga takarót, mint előbb. A Ferencz József császár nevével viselő, es. kir. 4. Uhlanus ezred első lovasszáda.“ — Gyorsan szállítok mindenfelé postán, vasuton vagy hajón, utánvét vagy az ár előzetes beküldése mellett is.

U z i m e m : **Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage: Edmund Rauscher, Wien, Weingärber Nr. 231.**